Caldrà esperar

Un gol de Pedro Ríos acaba amb el somni del Girona de tancar la jornada en posicions de "play-off" · Els de Machín, superiors al Còrdova però sense prou encert, tornen a perdre després de 8 jornades

Caldrà esperar

CARLES ROSELL | CÒRDOVA · ENVIAT ESPECIAL

Amb un punt el Girona n'hauria fet prou per tancar la jornada en zona de play-off per primer cop aquesta temporada però la derrota va arribar en el pitjor moment. Tot i dominar i ser capaç de ballar tot un Còrdova durant un grapat de minuts, els de Machín van tornar quedar-se amb un pam de nas i van tornar cap a casa amb una derrota, per culpa d'un solitari gol de Pedro Ríos.

Per guanyar, perquè aquesta era l'única consigna vàlida, Machín va decidir perfilar una mica el seu onze habitual. Fins a tres cares noves va fer entrar respecte a l'equip que va enfrontar-se al Tenerife, amb l'única intenció de tenir la pilota i gaudir del tempo del partit. Coris, Cristian Herrera i Borja García van ser les novetats. La proposta li va sortir prou bé al tècnic. Primer, perquè el Girona va entendre a la perfecció que el que havia de fer era tenir paciència i també la pilota. I segon, perquè el Còrdova, tot i jugar al seu camp i fer-ho davant un públic impacient, es va dedicar a concentrar els seus esforços a defensar i poc més. Amb aquest panorama, si algú esperava que l'Arcángel fos una olla de pressió en contra dels gironins i els andalusos, un exèrcit que no feia més que buscar el setge a la porteria de Becerra, es va trobar amb un panorama del tot diferent. Un en què els gironins eren els amos i senyors del partit, gaudint de les poques ocasions i controlant en tot moment les tímides aproximacions d'un rival amb molts noms propis però poquíssim futbol.

La pilota aturada va ser la gran arma del Girona al primer temps. Va moure l'esfèrica fins a cansar-se i la possessió va ser seva, sense cap mena de discussió. Però per terra i tocant, les aproximacions no arribaven a bon port quan es trepitjaven els dominis de l'àrea de Razak. Va ser l'estratègia el millor camí per posar a prova el porter dels andalusos, que va haver d'intervenir en dues ocasions abans del descans per evitar que el marcador es mogués en contra dels d'Oltra. Al minut 11, en un servei des de la cantonada, Alcalá va fer-se un lloc enmig del bosc de defenses i va rematar de cap al segon pal. La pilota va anar tova, a les mans de Razak, però el primer avís era una realitat i la parròquia local començava a no agradar-li el que estava veient. En uns minuts, n'havia tingut prou per adonar-se que Oltra i els seus havien decidit regalar completament el control del partit al Girona i, a més, eren els catalans els primes a rematar a porteria. Al 24, nova acció d'estratègia: una falta botada des del lateral de l'àrea i Lejeune, també de cap, que feia lluir Razak. Uns minuts abans, el porter havia d'aparèixer en un xut de Borja García des de la frontal de la gran.

El partit era clarament del Girona. Plogués a bots i barrals o no, la pilota era dels de Machín, que movien l'esfèrica de banda a banda, contra un rival tancat i davant la mirada d'una afició que no s'ho acabava de creure. Un possible penal de Clerc sobre Pedro Ríos va fer despertar els andalusos, que van espolsar-se una mica el domini del seu adversari, però que no van ser capaços de protagonitzar cap acció amb cara i ulls, tret d'una falta lateral que per mans de Becerra fora de l'àrea en la que Fidel va xutar massa alt. Això, i les targetes que van veure el porter i Pere Pons van ser els únics trets negatius d'un primer temps en què el Girona va demostrar prous arguments per tancar la jornada en posicions de play-off.

Estava cantat que alguna cosa canviaria després de passar pels vestidors. Era evident que el Girona mantindria el seu plantejament, però s'esperava un pas endavant del Còrdova. Hi estava obligat. El va fer. Un pèl tímid, sobretot al principi, però sobretot per fer recular als de Machín, que van quedar a l'expectativa. Mantenir el tipus, impedir que el rival guanyés massa terreny i sorprendre al contracop era el full de ruta a seguir, però aquest cop va ser el Còrdova l'encarregat de posar-hi la salsa. Caballero, al 53, va ser el primer avís. Xut des de la frontal que sortia al costat del pal esquerre de Becerra. Dos minuts més tard, era Pedro Ríos el que culminava un contracop a les mans del porter blanc-i-vermell. L'escenari havia canviat.

A Machín no li agradava gaire el que veia i va decidir sacsejar l'equip a la recerca d'algun revulsiu. Sobrino, inèdit des de Lugo, va sortir en el lloc de Lekic, mentre Álamo va fer descansar Coris per ocupar el carril dret. No hi va haver millora i era el Còrdova l'equip que, a diferència del que havia passat al primer acte, tenia més la pilota i buscava el gol. Fins que el va trobar a un quart d'hora per al final. Una centrada precisa de Florin des de l'esquerra la va rematar amb el cap Pedro Ríos, lliure de marca, per batre Becerra i esvair les opcions del Girona de fer el salt al als llocs de play-off.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/05/09/caldra-esperar/782192.html?utm_source=rss